

[Madsen-Mygdal.]

pludselig kan give en tysk Sammenslutning en saadan Magt, at den kan konkurrere alt muligt ud. Nu laves der jo Roegreb forskellige Steder i Verden, og det er ikke fra Tyskland, at vi faar alle Roegrebene. Det ærede Medlem maa jo mene, at det er ved at love Forhandlerne en meget høj Avance, at de bemægtiger sig Markedet, men det vil kunne gøres med en hvilken som helst Toldbeskyttelse, naar den da ikke er fuldkommen prohibitiv. Dette, at man skaber mere Konkurrence, skulde dog ikke være Midlet til at fordyre Varerne for Forbrugerne. Det er en ganske ejendommeligt Opfattelse, som maa have mere Forklaring, end det ærede Medlem Hr. P. Andersen har givet her i Aften, for hvis det er saadan, at man fra tysk eller anden Side sælger Varerne billigere, saa har vore Fabrikanter det Middel, at de kan konkurrere, og kan de ikke det, saa er der ikke noget at sige til, at Forbrugerne faar Varerne saa billigt, som de kan faas.

Med Hensyn til Fastsættelse af Minimalavance kan jeg sige til det ærede Medlem Hr. P. Andersen, at efter de Erfaringer, jeg har gjort, er de ikke værre fra Udlandet, absolut ikke værre, end vore egne hjemlige Fabrikanter, og Forholdet er endda det, at hvis en Mand ønsker at være fri Købmand, har han ikke andet Middel end at prøve at faa Varerne fra Udlandet, og det er, som jeg sagde før, ikke helt let, for det er ganske rigtigt, at Importørerne ogsaa gerne deltager i Fastsættelsen af Avancerne.

Til det ærede Medlem Hr. Koch skal jeg sige, at i det Cirkulære, jeg oplæste fra Bogtrykkerlauget — det er ganske rigtigt, at det ikke omfatter de store Firmaer, men kun de smaa —, er der udtrykkelig nævnt — og indtil det ærede Medlem har benægtet Rigtigheden deraf, maa det, jeg læste op, staa ved sit Værd —, at baade Bogtrykkerlauget og Bogtrykkerforeningen anvender økonomiske Tvangsmidler for at faa Bogtrykkerne ind som Medlemmer af deres Organisationer.

Til det ærede Medlem Hr. Holstein skal jeg kun sige, at de Bemærkninger, jeg har fremsat i Aften, har, som jeg begyndte med at sige, og som jeg sluttede med at sige, været knyttet til den Henvendelse, der fra Venstremindretallets Side har været rettet til Handelsministeren, og jeg tror, Handelsministeren meget vel har forstaaet, hvad jeg har sagt i saa Henseende. Jeg beklager, at det ærede Medlem Hr. Holstein ikke har forstaaet det, men saa er det ikke ret meget, han har forstaaet af min Tale,

og saa havde det ærede Medlem ikke behøvet at bruge saa megen Tid til at beskæftige sig med den. Jeg finder derfor ikke, der er Grund til at komme nærmere ind paa de Bemærkninger, det ærede Medlem i saa Henseende har gjort.

Christmas Møller: Naar jeg ikke har nøjedes med at begære Ordet for en kort Bemærkning, er det, fordi jeg ikke indenfor en kort Bemærknings Ramme kan naa at fremsætte de Bemærkninger, jeg endnu maa fremsætte.

Forholdet er det, at alt som Behandlingen af dette Lovforslag er skredet frem, er saa at sige hele Diskussionen blevet ført om det Spørgsmaal, som Venstres Medlemmer i Udvalget har stillet — det findes paa 3die Side i Udvalgets Betænkning —, nemlig om man kan indføre Retsregler, hvorved der nægtes Ret til at fastsætte en vis Minimumsavance, et Spørgsmaal, som aldeles ikke vedrører selve det Forslag, som vi staaar overfor at vedtage.

Paa det direkte Spørgsmaal, jeg stillede til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, om hele det Forhold, han omtalte, kunde falde ind under Lovforslaget om Prisaftaler, som vi nu skal til at vedtage, har det ærede Medlem klart og tydeligt svaret: Nej, det gør det ikke. Det Forhold har det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal overhovedet ikke beskæftiget sig med, men han gaar alligevel med til at anbefale Vedtagelsen af et Forslag, som ifølge sin § 3 giver et Udvalg af Embedsmænd Ret til at tage Oplysninger i enhver Henseende vedrørende Virksomheder her i Landet.

Jeg har stillet det samme Spørgsmaal til Udvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Jesper Simonsen. Han har ikke svaret mig. Jeg maa vel formode, at den Tavshed, som har præget baade ham, Ministeren og andre af det egentlige Flertal her i Tinget, er et Udtryk for, at man er ganske overvældet af det fantastiske, der her er sket: at man kan vente at faa ikke blot dette Lovforslag, men har de allerbedste Udsigter til at faa en meget, meget vidtgaende Fortsættelse af det.

Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal fremsatte endvidere nogle Bemærkninger, der gik ud paa, at det var kun Friheden, man vilde beskytte, og i Virkeligheden skulde det hele forme sig saaledes med Hensyn til dette Spørgsmaal, at det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal sammen med Socialdemokraterne var de egentlige Frihedsforkæmpere her i Landet. Jeg tror jo nok, at vi hermed er kommet saa langt ud